

ШТО ЈЕ СВЕ ПОТРЕБНО ЗНАТИ КАКО БИ СЕ НА ПРВИ НАЧИН МОГЛИ ЗАТРТИ СВИ ОНИ КОЈИ НЕ МИСЛЕ КАО АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ И ЊЕГОВИ ПРИЈАТЕЉИ

Бар двадесет хиљада људи демонстрирало је 11. јуна на позив иницијативе „Не да(ви)мо Београд“ против „фантомског“ рушења у Херцеговачкој, малтретирања и протуправног привођења грађана, те заташкавања овог крајње застрашујућег скандала, али и цјелокупног мутног и мрачног пројекта Београда на води. Мало је што од изговореног и виђеног на улицама главног града нашло своје мјесто у традиционалним медијима. Разлог – није згодно пошто наведено много нервира бившег и будућег премијера Александра Вучића, а он је човјек са кратким фитиљем. Зато су –у намјери да га смире и разгале – режимски таблоиди и њихови сателити покренули громопуцатељну хајку дезавуирања, дифамирања, етикетирања... За сваког тко им се жели придружити, слиједи кратко упуство.

1. Вучићеве критичаре неуморно оптуживати да су плаћеници Сороса, америчких и фондова из Брисела. У софистициранијој варијанти паре не помињати већ наглашавати да су сви ти опоненти интересно повезани и добро ситуирани, те да зарад својих синекура и бизниса професионално сатанизирају властити народ и земљу. Препоручује се еклектички приступ.

2. На питања одговарати протупитањима. Када се помене екипа у фантомкама и багери, узвратити позивањем на афере од Петог октобра до Вучићевог доласка на власт и прозвати актуалне критичаре због чега су тада ћутали, односно, инсуинирати да су и сами у све уплетени па се сада плаше раскринкавања. Истина и стварно дјеловање прозваних у нису од значаја.

3. Признати да стање у земљи није идеално, али изратити огромну бригу због могуће дестабилизације и сукоба услијед притисака великих сила по украјинском, македонском и другим сценаријима. На тај начин Вучићеви критичари се дисквалифицирају да објективно – ако не и субјективно – служе непријатељима Србије. Овај приступ није

погодан за ортодоксне радикале и јуловце, већ се препоручује конвертитима и попутчицима опће праксе.

Уплати, подметати, вријеђати и нападати, а потом сваку реакцију прогласити за говор омражбе, нетолерантан и антидемократски испад. Овдје се посебно вреднује драмски талент, а још више тежак рад по методи Станиславског. По сваку цијену увијек дјеловати пробоњено, увријеђено, саблажњено сваком туђом људском реакцијом. Није могуће репервати.

Б. Вагитализирати Београд на води, фантомке, изборну крађу, сумњиве уговоре и слично истицањем да је тако било и раније. Приказати све као природан процес, нагласити политички банкрот свих предходних власти, те изразити наду у еволуцију и будућност уз обавезно позивање на Вучићево самохвалисање као на објективне успјехе. Овако се критичари етикетирају као задрти фанатици или људи огорчени због губитка привилегија, али није за опћу употребу. Резервирано искључиво за аналитичаре.

6. Стално се бавити Демократском странком. Класичан начин је оптуживање да је крива за све – криминал, пљачку земље, незапосленост, дугове, пропале фирме... Унапријеђени приступ представља лицемјерно жаљење због „урушавања ове некад толико значајне партије“, обрачуна њених првака и бављења самих собом. У оба случаја обавезно превртати очима, стењати и одмахивати главом, а свака друштвена коневнција са гробља више је него корисна.

7. Откривати завјере и спреге против Вучића. Разобличавати непринципијеле коалиције чији је темељ искључиво лична мржња против првог напредњака и ништа друго. Још важније је исказивање бриге за његову безбједност. Сваки критичар власти на овај начин постаје потенцијални терориста или макар његов сурадник. Логику, чињенице и здрав разум не третирати као препреку.

8. Указати да су олигарси и десничари у Бразилу суспендирали предсједницу Дилму Русев користећи као симбол жуту гумену патку, па извући закључак – сви што се буне на улицама или су дио агентуре ЦИА или под њеним утицајем. Посебно наглашавати улогу амбасадора и страних званичника. Не обраћати пажњу на то што их Вучић помиње као своје пријатеље.

9. Перманентно се залагати колективну амнезију. Пасиван приступ је одбијање сваког подсјећања на премијерову радикалску прошлост као нечег превазиђеног и нерелевантног. Активан – оног тко и даље инсистира на Вучићевој улози деведесетих и послије, напасти као лопова и тајкунског слугу. Све што је потребно обезбјеђују таблоиди. Иначе, један приступ незамислив је без другог.

10. Користити режимску пропаганду као чињенице. Вјеровати Вучићу, а не сопственим очима. Ако некоме није јасно због чега – и сам је издајник и страни плаћеник.

(Време)